

Masu on läbi, elagu...

Mäletate seda anekdooti: “Suur ilmatark Žel'nin ennustab: tuleb külm talv! Kust ta seda teab? Eks ikka märkide järgi: tšuktšid varuvad suurel hulgal kütetuid!”

Selle loogika järgi võime üksteist õnnitleda: masu on igavesti läbi ja uut ei tule!

Sest Eesti inimesed ehitavad ja remondivad.

Ainuüksi oma lähitutus-konnas saan üles loetleda ühe majaostu Tallinnas Nõmmel, kus kinnisvarahinnad ei lange iial (noor lastega pere); tuttuue kahetoalise korteri ostu (keskealine tütarlaps); sauna ehituse suvilas (tööjõulised vanavanemad); vannitoa kapremondi (pensionär) ja uue plankoia ehitamise (veelgi vanem pensionär). Kõik viimase poole aasta (mälu)saak.

Veel. Tean kaht naist, kes paar aastat tagasi korraldasid suurejoonelise korteriremondi. Ja üsna kohe pärast seda said töölt koondamisteate. Kas arvate, et nad kahetsesid nüüd, et olid suure raha välja käinud, selle asemel et mustadeks päevadeks sukasaarde koguda? Vastupidi! Mõlemad kinnitasid kui ühest suust, et rõõm kurnist kodust aitas noil masendushommikutel lootusrikkaks ärgata.

Ons eestlane siis nõnda (uus)naiivne, et kahekümne viimase aasta kogemusel jätkuvasse edasiminekusse usub? Või on oma kodu edendamise kihk meile rahvusparilikult kaasa antud? Kahtlustan viimast.

KAJA PRÜGI

Ühekorruseline maja Saku vallas.

Parim maja on ühekorruseline

Miks peaks paljude uhkete projektide seast valima just ühekordse maja?

Oma kodu valikul otsib inimene enamasti privaatsust. Eestimaal on selleks ka kuhjaga võimalust: maad on laialt käes, vali aga krunt ja alusta ehitustöödega.

Eramaja krundi planeerimisel ei tasuks koonerdada – eelkõige pean silmas krundi suurust. Asukoht on maitseasi.

Krundi soovitatav suurus linnatingimustes on 2000–3000 m² ja ehitusalune pind võiks mahtuda 200 m² piiresse. Oma maja ja maa olemasolu puhul on üsna tavaline, et majaomanikud kasvatavad oma aias ka marju ja köögivilju, lilledest rääkimata. Kodu suuruse määraavad ära vajadused.

Sobib eelkõige lastele ja eakatele

Kahekorruseline maja on probleemne lastega peredele. Trepp on lastele magnetiks: ronivad, kuku-

vad – kisa ja ärevust jätkub. Õnnetuste välistamiseks on vaja ehitada aedikuid ja piirdeid, aga oht jääb.

Eakamad pered peaksid samuti eelistama ühekorruselist kodu – jääb ära see lõputu treppidest käimine, komistamine ja kukkumine, mille tagajärjed on prognoosimatud.

Tegelikult on suurenenud inimeste hulk, kes endale teist kodu ehitades valivad eranditult ühekorruselise maja. Tundub, et kaks korrust ja väikene trepjuhup pole mis-ki erilist, aga päeva peale tuleb üles-alla käimist päris palju.

Vanemad inimesed on öelnud: kui ehitad maja, ehita ainult ühekorruseline, sest 70–80aastaselt on juba keerulisem treppe alistada.

Kui jälgida majaehituse ajalugu, siis kestev maja on ühekorruseline, kõrge sokliosaga, viilkatusega, kütmata pööningukorrusega ja keldrita – ehitusfüüsika toimib targalt ja hoone kestab sajandeid.

Järg lk 612